

Da en bevissikringsundersøgelse efter forslaget alene kan foretages efter domstolens (fogedrettens) beslutning, og der således ikke er adgang for administrative myndigheder eller private til at foretage bevissikringsundersøgelse uden forudgående retskendelse, rejser forslaget ikke spørgsmål om forholdet til grundlovens § 72.

Udnyttelse af lovforslagets mulighed for at foretage undersøgelser hos fysiske og juridiske personer med henblik på bevissikring ved krænkelse af immaterialrettigheder mv. vil efter omstændighederne kunne udgøre et indgreb i en ret, der er beskyttet af artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention, hvorefter enhver bl.a. har ret til respekt for sit privatliv og sit hjem (se f.eks. Chappell mod UK, dom af 30.03.89, Niemietz mod Tyskland, dom af 16.12.92, Cammenzind mod Spanien, dom af 16.12.97, og klagesag 36876/97, Banco De Finanzas E Inversions mod Spanien, afgørelse af 27.04.99). Det betyder, at indgrebet (undersøgelsen), for at være foreneligt med konventionen, skal opfylde betingelserne i artikel 8, stk. 2 (kravet om legalitet, kravet om anerkendelsesværdigt formål og kravet om proportionalitet).

Undersøgelser i medfør af lovforslaget sker af hensyn til rettighedshaverens interesser, og sker derfor for at »beskytte andres rettigheder«. Dette er efter ordlyden af artikel 8 og Domstolens praksis et anerkendelsesværdigt formål (se f.eks. Chappell mod UK, dom af 30.03.89, om en rettighedsindehavers ransagning og beslaglæggelse i forbindelse med uberettiget udlejning af videofilm). Konventionens krav om legalitet og proportionalitet indebærer navnlig et krav om, at de nationale retsregler skal indeholde tilstrækkelige begrænsninger med hensyn til muligheden for at foretage indgreb, herunder hvornår og under hvilke betin-

gelses det er muligt at foretage indgreb, ligesom der skal være tilstrækkelige og effektive retssikkerhedsgarantier til beskyttelse af individet mod misbrug (se f.eks. Camenzind mod Schweiz, dom af 16.12.97, § 45, og Funke mod Frankrig, dom af 25.02.93, § 56). Herudover ser Domstolen på den måde, hvorpå et indgreb (f.eks. ransagning og beslaglæggelse) konkret er blevet gennemført (se f.eks. ligeledes Camenzind mod Schweiz, dom af 16.12.97, § 45).

Justitsministeriet vurderer, at lovforslaget generelt opfylder konventionens betingelser. Undersøgelser, der foretages i medfør af og i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser, vil derfor som udgangspunkt være i overensstemmelse med konventionen.

Justitsministeriet lægger herved navnlig vægt på, at de foreslåede bestemmelser indeholder klare begrænsninger med hensyn til hvem, der kan træffe beslutning om foretagelse af indgreb, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at undersøgelser kan foretages, hvad der kan gøres til genstand for undersøgelse, hvorledes en undersøgelse skal gennemføres m.m. Hertil kommer, at det er en domstol (fogedretten), der træffer bestemmelse om foretagelse af en undersøgelse, ligesom rekvisitus har retsmidler mod beslutninger om foretagelse af undersøgelser.

7. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.